Nr. 135. Sibiiu, Sâmbătă, 18 Noemvre v. 1878. *Anul XXVI.*

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marţia, Joia şi Sâmbăta.

ABONAMENTUL:
Pentru **Sibiiu** pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru **monarchie** pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru **străinătate** pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente şi inserţiuni a se adresa la:
Administraţiunea tipografiei archidiecesane, Sibiiu, strada Măcelarilor 47, şi la espediţiunea de inserţiuni **Haasenstein & Vogler** in Viena, Praga, Budapesta etc. etc.
Corespondenţele sûnt a se adresa la:
Redacţiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refusă. — Articulii nepublicaţi nu se înapoiéză.

INSERŢIUNILE:
Pentru **odată** 7 cr., — **de două ori** 12 cr., — **de trei ori** 15 cr. rêndul cu litere garmond — şi timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Contele Andrássy ş'a retras în şedinţa de joi a delegaţiunei austriace propunerea privitóre la creditul suplementar pentru ocupaţiune pe anul 1878. Cu retragerea proiectului cestiunea, din care era pe ací să se desvólte o crisă acută constituţiunală, s'a amânat.

Lângă acésta înregistrăm numai decât resultatul votărei asupra adresei, cunoscut în detaiuri din numĕrul trecut. Majoritatea de 22 voturi încă nu este o învingere pentru guvern. Mai cu samă, dacă punem în cumpănă cum s'a câştigat şi majoritatea acésta neînsemnată. Pe o parte dintre deputaţii Croaţi, cu mult necas, i-a înduplecat în momentele din urmă, să fie cel puţin pasivi dacă nu voiesc să voteze pentru. Clubul liberalilor a fost convocat la o înţelegere în sara următóre după votare. „P. Ll.“, care este un resunet fidel al gândirilor şi părerilor din cercurile guvernamentali, ne spune în numĕrul sĕu din urmă, că nici Tisza nu póte fi mulţămit cu resultatul obţinut cu ocasiunea votărei. Un bărbat de caracterul lui Tisza, ḑice „P. Ll.“, trebue să aibă o majoritate compactă şi mai numĕrósă, dacă este ca să mai remână la guvern şi să reconstruéscă guvernul. Asta ar însemna într'alte împregiurări, că Tisza nu mai vrea să fie şi mai departe ministru.

Francisc Pulsky, despre care făcuserăm amintire, că a vorbit despre apropiarea între Magiari şi Români. a căḑut la alegerea din Segedin faţă cu un candidat din stânga estremă Bakay. Va să ḑică cuvintele lui despre apropiare între Magiari şi Români, n'au găsit pămênt bun. Cu tóte aceste noi reproducem din amintita cuvêntare unele pasage, ca să cunóscă şi cetitorii nostri cursul ideilor lui Fr. Pulsky „... Acuirarea provinciilor slavice ameninţă şi naţionalitatea nóstră şi legăturile ce susţin statul nostru. — Cechii se mişcă, pentrucă simt, că în monarchie câştigă valóre o politică nemţască-ungurésca-slavică, cărei i neteḑesc căile şi bărbaţii de stat ai Ungariei.“.... „Dunărea nu trece pe lângă Seraievo spre marea Egeică, ci prelângă Belgrad spre marea Négră; politica nóstră esternă trebue îndreptată, ca să înceteze antagonismul, care a înstrăinat de ani îndelungaţi naţiunea magiară de cea română; ca România să afle sprigin în monarchia nóstră; ca în Serbia influinţa nóstră să alunge pe cea rusască. Scopul final al politicei nóstre să nu fie sinul dela Salonic, ci libertatea Dunărei, alianţa cu puterile apusene şi amiciţia României.“ „Prin anecsiunea Bosniei se schimbă fundamentul dualistic şi va trebuí să se facă o transacţiune nóuă pe o basă nóuă de drept public.“

Cestiunea trecerii Românilor în Dobrogea s'a trăgănat mult, pană a ajuns în stadiul ei de astăḑi şi a trecut prin fase serióse. Rusia inveţată cu nărav de când cu Basarabia, a cugetat, se vede, că şi cu Dobrogea, tot aşa are să mérgă. Organul ministeriului de esterne din România a vorbit mai nainte despre intenţiunile rusesci cu Dobrogea. Acel organ reproduce după „Le Temps“ nisce destăinuiri, cari revarsă lumină asupra cestiunei şi pe care le reproducem şi noi. Iatăle:

„Cabinetul Vienii şi comitele Şuvaloff însuşi punênd pe public în confidenţa celor tratate la Pesta a început a descoperí din ele o parte destul de însemnată, fără îndoială, dar mai puţin interesantă de cât acelea, despre cari nu se destăinuise nimic. Noi cunoşteam numai generalităţi, din cele tratate de ambasadorul rus; sciam atât numai, că ne înfăţişase pe Rusia hotărîtă, a esecuta cu punctualitate tratatul de la Berlin, dacă toţi semnatarii avéu aceiaşi dorinţă; am puté să întrevedem, chiar argumentele de cari s'a servit, pentru a dovedí până şi celor mai neîncreḑători, dorinţa sinceră a Rusiei pentru conservarea păcii: finanţele ei împovĕrate, regimentele cam obosite; în lăuntru o stare politică şi socială care inspiră nelinisce. Tot deodată se scie, *că comitele Şuvaloff avea să desbată cu ministru austro-ungar şi óre cari cestiuni de amĕnunt,* şi ca de obiceiu, tocmai aceste cestiuni de amĕnunt sûnt cele mai demne de atenţiune. *O notă despre fiinţa căreia se sciea, fără să i se cunóscă însă şi data, a fost presintată guvernului român, în acelaşi moment pe când contele Şuvaloff făcea declaraţiunile inseninătóre, pe cari le cunóscem. Prin acea notă, Rusia declară, că ea voesce a conserva pentru totdéuna, prin Dobrogea o cale militară. Acésta cale va fi sub observaţiunea directă a Rusiei, prin mijlocirea unor postii în permanenţă.*

Predarea definitivă a Dobrogei, nu se póte îndeplini după Rusia, de cât atunci, când guvernul român ar ceda acestei dorinţe a cabinetului din St. Petersburg, şi ar semna în acéstă privinţă o convenţiune în regulă. — Se vede numai îndată, ce ar însemna acésta. Dobrogea română n'ar mai esista: după ce s'a întins până la Dunăre, prin retrocedarea (?) Basarabiei, Rusia s'ar preocupa acum de comunicaţiunea sa cu Bulgaria şi fiind că linia mării nu 'i e de ajuns, ea ar cugeta firesce să tréca numai Dunărea. Dobrogia i- a servit ca să i se dea Basarabia; Basarabia i-ar puté serví să puie Dobrogea sub stăpânirea ei de fapt. Nu este greu de înţeles, că România a protestat în contra cererii adresată de Rusia, şi că s'a grăbit a pune în cunoscinţă despre acésta pe cabinetul vienez. Faptul nou este, că contele Şuvaloff a tratat acésta la Viena; *ar fi vorbit chiar de compensaţiuni.*

Acest proiect de convenţiune ruso-română, a trebuit să displacă guvernului monarchiei, şi depeşe corespondentului nostru pórtă semnul unui reviriment de impresiuni fórte semnificative....“

Despre trecerea Românilor în Dobrogea şi ocuparea acestei dăm unele amĕnunte la alt loc.

Alegerea principelui Bulgariei se va face mâne, duminecă. Candidaţi la tronul bulgar sûnt: Ignatieff, Vasilşikoff şi principii Reuss şi Battenberg.

„Polit Corr.“ scrie, că Muktar merge într'o misiune specială la Atena spre a îndupleca pe Grecia, a renunţa dela Ianina şi Tricala şi a încheia cu Turcia alianţă ofensivă şi defensivă.

Ruşii îşi întăresc tóte posiţiunile ocupate din Turcia şi Rumelia.

În Italia manifestările republicane, socialistice şi junghierile primarilor sûnt fórte dese. Arestările însă sûnt şi mai dese.

Parlamentul italian a înmanuat regelui o adresă. Cu ocasiunea acésta a ḑis regele, că atentatul asupra lui e neînsĕmnat faţă cu fărădelegile din Florenţa şi Pisa; speră însă, că prin conlucrarea guvernului şi parlamentului pacea şi ordinea vor fi susţinute.

Dieta Ungariei.

Din cuvêntările deputaţilor naţionali Parteniu *Cosma* şi Georgiu *Pop*, ţinute în casa representanţilor din Pesta la 25 Nov. a. c. cu ocasiunea desbaterilor asupra adresei la cuvêntul de tron, estragem următórele:

Part. Cosma: Ca să nu se pótă ḑice, că la cestiunea de pe tapet, carea pentru patria nóstră face epocă, nici un deputat de naţionalitatea română nu şi-ar fi ridicat vocea, — oratorul 'şi ţine de datorinţă, a da fără nici o reservă espresiune convingerei sale. Dacă ministru de esterne pre care-l privesce acéstă cestiune, în loc de a păstra în privinţa ocupaţiunei secretul înaintea delegaţiunilor, cari acum de 3 sĕptĕmâni sûnt adunate, l'ar convinge despre fapta cea bună ce ar fi făcut'o cu acéstă ocupaţiune, şi dacă de altă parte ministru-preşedinte ar potea primí acea aserţiune, că acéstă politică se póte priví ca inaugurarea unei politice contra slavismului, atunci oratorul nici un moment n'ar sta pe gânduri, de a vota pentru proiectul de adresă al comisiunei de 21. Convingerea oratorului însă este că, ocuparea Bosniei şi Erţegovinei, carea se va sfĕrşí cu anecsarea lor duce monarchia nóstră în prăpastie.

FOIŢA.

Esposiţiunea de la Paris.

I.

Din Mercurea prin Viena la Paris.

Impresiuni de voiaj. — Pe Valea Murăşului. — Pe Pusta Ungariei. — Budapesta: architectura, insula Margaretei, fortăreţa Budei. — Dealungul Dunărei. — Lângă aripele Carpaţilor. — Câmpul Marchei. — Viena: o cină românéscă, ceva istoric, bulevardele Ringului. — Reşedinţa imperia'ă, piaţa Schiller, Opera mare, piaţa Schwarzenberg, museul austriac, bisericele, suburbiul jidovesc, Belvedere Palatu Lichtenstein.

(Urmare).

Deşi acéstă zidire e fórte vastă, nu face nici o impresiune favorabilă pentru că apare numai ca un conglomerat de case simple, vechi şi înalte ce încungiură câte-va curţi séu piaţe interne. — Cu atât mai interesatne sûnt monumentele şi tesaurii castelului. În piaţa lui Francisc vedem un monument colosal: statua de bronz a lui Francisc I pe un piedestal treptat de granit poleit. Pe unghiurile piedestalului se află 4 figuri alegorice de bronz: religiunea, pacea, dreptatea şi eroismul, precum şi reliefe: ştiinţa, artele, comerciul, meseria, agricultura, minele, întreţinerea vitelor şi rĕsboiul. Faciada principală a monumentului pórtă inscripţiunea: „Populis meis amorem meum“, iar pe faţa din dos cetim: Imp. Francisco I, pio justo forti pacifico, patris patria, augusto parenti Ferdinando I Austriae Imp. 1846“. — În piaţa Iosefină vedem monumentul lui Iosif II, o frumósă statuă de călăreţu. — Unghiurile piedestalului de granit pórtă 16 medailone, înfăţişând evenimente însĕmnate din viéţa acestui împĕrat, iar pe o faţă cetim: „Iosefo II Aug. qui saluti publico vixit non diu sed totus, Franciscus Rom. Austr. Imp. ex fratre nepos alteri parenti posuit 1806“. — Castelul curţii conţine o bibliotecă cu 300,000 tomuri şi 20,000 manuscripte, un cabinet de naturalie, şi monete şi tesaurarul imperial. Cele mai interesante piese din tesaurul imperial sûnt: insigniele de coróná din timpul lui Rudolf, juvaerele casei imperiale: între altele „Florentinul“, un diamant greu de 133½ carafe, coloriele şi braţeletele de brilante şi de smaragde ale Mariei Theresiei etc.

Reîntorcându-ne pe bulevard înaintăm pe Opernring şi ací vedem în drépta piaţa lui Schiller cu un monument imposant: statua de bronz a poetului pe un piedestal complicat de granit, ale cărui unghiuri pórtă patru figuri şeḑênde: cele patru etăţi omeneşti, iar feţele sale personifică: geniul, ştiinţa, filantropia şi poesia. În fundul piaţei se află academia de arte în stilul renaşterei, cu ornamentica avută de Terracotta şi cu figuri alegorice în fresco pe fundament aurit, iar ferestrile faciadei alternéză cu tot aţătea firide, în care vedem statue antice imitate în lut. Amicul nostru, dl N. Teclu profesor la acéstă academiă ne-a făcut deosebită plăcere, a ne conduce prin despărţămintele acestui institut esemplar. Aula academiei conţine o mulţime de copie de sculpturi renumite antice şi moderne, coridórele sûnt decorate cu artefacte diverse, galeria de icóne încă este avută, dar mai interesante sûnt laboratóriele sculptorilor, unde profesori şi discipuli sapă în pétră figurele ce zac înaintea lor ca modele în miniatură compuse din lut.

Tocma acum se sculptéză statuele destinate pentru casa sfatului.

Cel mai grandios edificiu de pe Opernring este Opera cea mare, o zidire pompósă după planul lui Vander Nüll, terminată la 1869. Faciada spre bulevard representă jos un vestibul, sus o logie deschisă cu picturi în fresco şi cu 5 figuri de bronz: eroismul, drama, fantasia şi amorul, iar pe postamentele logiei vedem în cornul drept şi stâng câte un călăreţ aripat de bronz: Pegasus. Am asistat şi la o representaţiune în operă, şi ací am avut ocasiune să admirăm nu numai cea mai sublimă musică clasică vocală şi instrumentală, nu numai scóla perfectă a actorilor, decoraţiunea pompósă şi maşinăria magică a scenei, ci şi splendórea în aur, şi coloristica vivace din sala de spectatori, a cărei frumseţă este orbitóre. Cortina representă un tablou grandios:

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Oratorul nu póte crede în durabilitatea instituţiunilor statului teocratic al Turciei, şi de aceea nu află a fi în interesul statului nostru, ca să ne legăm sórtea nóstră de cea a statului turcesc, care în continuu e bântuit de resbóie interne; căci aceea atât ar însemna, a pune parafulger într'un vas cu pulbere de puşcă. Orientul e proprietatea popórelor din orient, şi dacă, după neevitabila distrugere a Turciei se vor forma acolo pe lângă garanţa Europei şi cu atributele de lipsă pentru esistinţă state mai mici neatârnătóre, oratorul nu s'ar teme, că aceste state micuţe s'ar lăsa să fiă instrumentele Rusiei, căci atunci le-ar costa libertatea lor. Monarchia nóstră a greşit, când a concredut Ruşilor eliberarea popórelor creştine din Orient, căci prin acésta a lăsat din mână ocasiunea, de a câştiga mulţămita şi încrederea acelor popóre. Politica şovăitóre de aţi pe mâne a ministeriului nostru de esterne a fost în tótă privinţa pitică. (Aşa este! stânga.)

Dacă ar fi purtat o politică mare pentru viitoriu, ar fi aflat alianţă sinceră în acele state, cari mai cu samă sûnt silite a se apăra contra intrigelor panslavistice. Dóuě elemente sûnt ací, cari dela natură sûnt avisate laolaltă, şi cari numai laolaltă pot trăí séu cădea, şi acestea sûnt Români şi Magiari. (Aprobări din stânga).

Şi cu tóte acestea ministrul nostru de esterne n'a aflat de lipsă a ridica în congres batăr un cuvênt de apărare séu protestare contra procederei celei perfide, forţate şi fără nici o basă morală a Rusiei, care a dismembrat România, până când o alianţă sinceră între Ungaria şi România e neîncunjurat recerută de interesele ambelor state.

Cu privire la acel motiv al ministrului-preşedinte, că nici tractatul de Paris n'a fost în stare de a împedeca unirea principatelor dunărene într'o Românią, observă oratorul, că chiar Ungaria n'are causă, a se supăra pentru acéstă unire.

Căci chiar acestei uniri putem să mulţămim, că în loc de dóuě principate slabe, cari n'ar fi fost capabile nici a murí nici a trăí, astăţi în România, carea în decurs de dóuěţeci de ani cu putere gigantică a mers spre civilisaţiune, acea unire a introdus sistemul parlamentar, căsătoria civilă, stergerea iobăgiei şi înainte de noi a sters pedépsa trupéscă şi pedépsa cu mórte, a secularisat averile mănăstireşti, a introdus procedura verbală, juriul şi a organisat armata; în acéstă Românią avem un vecin, pe al cărui ajutor efectiv putem de sigur conta în timpuri de pericul. Dar pentruca să se realiseze o legătură sinceră între noi şi între România este necesar, ca şi în patria nóstră să se inaugureze o politică internă corespunţătóre şi să nu tractăm cu elementul român într'un mod atât de vitreg ca până acum. Legea pentru naţionalităţi nu s'a observat nici după spiritul, nici după litera ei; fiecare e liber a o viola, şi mai cu samă naţiunea română este aceea, pe care o persecută în mod sistematic şi o respinge de pe tóte terenele. Luând tóte acestea în consideraţiune şi considerând de altă parte, că proiectul comisiunei, aşa precum se interpretă, învólve vot de încredere guvernului, — oratorul declară, că nu pote accepta proiectul comisiunei de 21.

Georgiu Pop: Cu mulţămită îşi aduce aminte de declaraţiunea d-lui Zsedényi, ce a făcut nu de mult în acéstă casă, prin carea a amintit despre eroismul, ce a dovedit Românii cu Ungurii împreună în lupta de pe câmpul pânei. Un fenomen rar acesta din partea bărbaţilor de stat unguri, şi chiar pentru acésta este atât de plăcut şi de o înriurire binefăcătóre pentru noi Românii, încât eu mě simt îndemnat, chiar ací în faţa parlamentului, a-mi esprime mulţămita d-lui condeputat. Conclusiunea din acésta recunóscere a d-lui Zsedényi, adecă că colosul rusesc nu póte conta pe Români, ca una ce corespunde faptului real, oratorele din partea sa încă o adóptă; dar dl condeputat ar fi putut găsí în privinţa asta alte probe mai deaprópe şi anume întêmplările ce decurg în ţilele nóstre; este lucru sciut, că România s'a adresat la tótă lumea şi în prima ordine chiar către statul nostru, ca să-i dea ajutoriu în apărarea sa contra Ruşilor; dar în starea nefericită a nóstră dualistică nici noi n'am fost capabili, de a ne apăra în contra Ruşilor. Preste tot oratorul vede, că tot rĕul purcede din împăciuirea de la anul 1867, pentru că dualismul a dat putere guvernului de a face tot rĕul aicí în lăuntrul ţĕrei şi a încuragiat pre absolutismul austriac de a urmărí o politică atât de fătală în Orient. Oratorele întrĕbă pre ministru-preşedinte, că el ministrul, — propriamente ce politică orientală urmăreşte? căci că el nu urmăresce o politică în interesul Ungariei, i-a arătat'o naţiunea magiară într'un mod pregnant la Dobriţin, a arătat'o în tóte acele cercuri electorali, unde elementul magiar este în compactă majoritate, ai căror cercuri representanţi fără escepţiune stau pe băncile oposiţiunei. Atât de espres a vorbit naţiunea magiară, încât în tótă lata Ungarie n'a aflat un cerc electoral, care să-i dée mandatul, ci a fost silit să alerge între naţionalităţile amenинţate cu cutropire. Ce ironiă amară a sorţii, că acela care a ameninţat naţionalităţile nemagiare cu cutropire, el însuşi s'a cutropit pre sine. (Ilaritate şi aprobări în stânga estremă). Adevĕrat, că ministru-preşedinte a isbutit de a detrude şi esclude pre Români de pe tot terenul vieţii politice, şi a-i pune în apatia completă; dar óre bine s'a făcut acésta în timpul critic de astăţi, când patria are lipsă de toţi fii săi? Politica esternă ce urmăresce dl ministru-preşedinte, este cu totul politică muscăléscă, precum o dovedesc acésta proiectul de adresă a deputaţilor croaţi şi descoperirile mai nóuě, ce a făcut dl Cogălniceanu, ministru de esterne al României; şi într'adevĕr că este o mare dosă de cinism a ministrului-preşedinte, dacă după politica vênţătóre de până acum mai crede încă, că sau Românii sau Grecii am fi atât de neghiobi, ca să mai credem în cuvintele sale şi să concredem esistinţa nóstră în graţia sa muscăléscă. În urmă oratorul face apel la interesul comun al naţiunei române, şi magiare, şi face atentă a-atât pe una cât şi pe ceealaltă, a ţinea împreună în contra inimicului comun (Aprobări în stânga esternă).

Rĕspunsul contelui Andrássy la interpelaţiunea lui Falk în causa Dobrogei.

Onorată delegaţiune! În 21 l. c. delegatul Max Falk a îndreptat către mine o interpelaţiune, compusă din patru întrebări, cu privire la ocuparea Dobrogei de România. Stând cele trei întrebări prime între sine într'un nex strâns, mě va ierta prea onorata delegaţiune a rĕspunde la aceste trei întrebări într'una, la a patra însă in deosebi.

Ministrul cetesce cele trei întrebări prime ale interpelaţiunei (vedi „Tel. rom." nr. 133 din 14 Noemvre a. c.) şi continuă:

La aceste întrebări am onórea a rĕspunde următórele:

Şi guvernului i-a sosit raporturi în acel înţeles, că representanţii Rusiei în Bucuresci pretind dela România înainte de predarea Dobrogei încheiarea unei convenţiuni, care să asigure armatei rusesci dreptul trecerei permanente pe acest teritoriu

Nu sûnt pe deplin informat, că acésta pusus'au drept condiţiune a predărei, sau este numai o temere a guvernului român cu privire la intenţiunile Rusiei, séu esistă o pretensiune formală în acel înţeles.

În casul cel din urmă, datoria guvernului român ar fi fost, a se adresa către signatorii tractatului dela Berlin, ce însă până acum nu sau intêmplat. Părerea nóstră este — şi nu mě îndoesc, că tractatul se va fi interpretat de cine-va altcum, — că România, predând Basarabia, are dreptul a ocupa Dobrogea.

Ce privesce dreptul de trecere a trupelor rusesci, părerea guvernului impĕrătesc şi regesc este, că conform tractatului dela Berlin Dobrogea este teritoriu românesc si prin urmare obligămentele, primite de România în acésta privinţă se estind şi asupra Dobrogei; că însă în mod analog dispositiunile art. 23 a tractatului dela Berlin, care statoresce pentru deşertarea completă a teritoriului român un termin de un an, se estinde şi asupra Dobrogei.

Cu aceste am rĕspuns la cele trei puncturi dintâiu a le interpelaţiunei.

După aceea ministrul perlege punctul al patrulea din interpelaţiune şi continuă astfel.

La acéstă întrebare a patra am onóre a rĕspunde următórele: guvernul n'ar puté îngăduí ca ver un punct al tractatului de Berlin să fie eludat; dar că nu cred şi nici n'am motiv a crede, că esistă o astfel de intenţiune în vre-o parte. Întru acésta mě întăresce o împregiurare, ce deja ieri am avut onórea, a accentua în delegaţiunea „Reichsrath"-ului: că încă de curênd am primit dintr'o parte autoritativă asigurarea, după care Rusia, precum ea persistă întru esecutarea păcei de Berlin din altă parte, tot astfel şi din parteşi ar fi hotărîtă, a esecuta cu acurateţă tóte punctele a le aceleia

Acesta, onorată delegaţiune, este rĕspunsul, ce'l pot da la interpelaţiune; voiesc numai să mai adaug că, deórece voiam să dau deslucire esactă despre starea lucrului şi să însemnez stadiul, în care se află afacerea de present, voiesc numai să adaug ţic că, am întrebat în Bucuresci şi am primit de la trimisul nostru de acolo tocmai astăţi împărtăşirea, că este nădejde temeinică, că guvernul român şi representantul rusesc de acolo pe o basă comună, ce ar corespunde tractatului de Berlin, vor convení în regularea cestiunei şi că prin urmare şi ocupaţia se va puté sĕvêrşí în curênd.

Cu tóte aceste trebue să declar totodată, că în acelaşi timp am primit din altă parte o declaraţie, ce nu conglăsuesce pe deplin cu acésta, astfel încât nu pot da o deslucire otărîtă asupra stadiului present al afacerei şi că prin urmare me mărginesc pe lângă espunerea punctului nostru propriu de vedere, precum tocmai avui onórea, a'l precisa. (Aprobare).

Max Falk: On. delegaţiune! Mulţămesc on. domn ministru de esterne pentru afabilitatea, că avù bunăvoinţa a rĕspunde la interpelaţiunea mea de alaltăieri aşa de curênd. Se înţelege de sine, că scopul interpelaţirnnii n'a fost şi n'a putut fi acela, a provoca asupra cestiunilor atinse de mine o discusiune, ce aşa per tangentem nici n'ar fi admisibilă.

Încât privesce cuprinsul rĕspunsului al on. domn ministru de esterne cu multă bucurie iau spre sciinţă că, părerile domnului ministru conglăsuesc aprópe din cuvênt în cuvênt cu ceeace avui onóre a esprima alaltăieri aici în delegaţiune cu privire la puncturile din cestiune a le tractatului din Berlin.

Pentru mine este o cestiune de însemnătate înferióră, cum stă în faptă acéstă afacere specială în momentul de faţă. Interpelaţiunea mea a avut un scop îndoit: Întâiu a constatat acea mĕsură de bona fides, cu care procede Rusia întru împlinirea tractatului de Berlin. În privinţa acésta ajunge intenţia Rusiei; dară apoi esecutarea succede sau ba, este pentru moment o cestiune secundară.

Celalalt scop al interpelaţiunei a fost, a cunósce părerile on. domn ministru de esterne faţă cu încercări, ce ar sta cumva în contraţicere cu tractatul de Berlin. De vreme ce prin rĕspunsul on. domn ministru mi-am ajuns pe deplin aceste dóuě scopuri, iau acest rĕspuns spre sciinţă. (Aprobare.)

Şi delegaţiunea ia rĕspunsul spre sciinţă.

Contele Iuliu Andrássy: Mulţămesc onoraţilor domni delegaţi pentru luarea spre sciinţă a rĕspunsului. Întrucât rĕspunsul cetit să nu se fi auţit destul declar, permiteţi-mi a repeţí: că cu privire la aceea, în ce formă s'a făcut propunerea, am declarat, că nu sûnt în posiţie, a spune otărît, dacă s'a făcut o pretensiune formală sau dacă guvernul român a nutrit numai temerea, că i se va îndrepta o astfel de pretensiune. — Numai chiar acésta am voit să observ. (Aplause).

---

tradiţiunea despre farmecul cântecelor lui Orpheus. Tot acéstă pompă domneşte şi în Foger, — o sală mare ornată cu bustele compositorilor de musică clasică, ce comunică cu logia faciadei. Viena are preste tot 8 teatre permanente şi 3 de véră, ér numĕrul stabilimentelor de petrecere de rang inferior este legiune.

Dela Operă în stânga urméză Kärntnerrig, un şir imposant de case în stil de palate, între altele frumosul Hotel imperial — odinióră palatul ducelui de Würtemberg, apoi palatul vestitului Werthaim, iar în stradele din dosul acestui bulevard se află palatul artistilor, academia de comerciu şi palatul societăţii de musică, tóte în stilul renaşterei. La capĕtul acestui Ring vedem în drépta monumentul de bronz al principelui Schwarzenberg. Acéstă statuă de călăreţ formézā centrul piaţei Schwarzenberg, în fundul căreia zace frumosul palat de vară al principelui de acelaş nume. Dinaintea palatului se estinde un parc frumos cu o fântână mare săritóre, capĕtul renumitului Apăduct de Viena. Prin acest apăduct, — ce a costat 17 milióne fl.! — nu numai că se conduce pân' în oraş cea mai bună apă din munţii depărtaţi ai Stiriei, ci ţevile o conduc prin murii caselor chiar si până în culinele celor mai înalte etage, — un model de comoditate!

Kolowratring se începe cu pomposul palat al Archiducelui Ludwig Victor, iar pe Parkring vedem în drépta frumosul parc al oraşului, straturi graţióse de flori, buchete, praturi, un lac, monumentul de marmoră a lui Schubert, busta colosală de bronz a primariului Vienei Zelinca, şi elegantul salon de cură, — în stânga însă localităţile societăţii de horticultură şi palatul Archiducelui Vilhelm cu o faciadă decorată cu columne ionice, statue şi trofee. Va urma).

---

* (O camelie). În grădinăria contelui Subsky în Medea a înflorit în 21 Noemvre cea dintâiu *camelie*, şi în 6 până 8 ţile tot pomul, carele are mai mult decât 50 de flori. Acésta este una dintre cele mai mari rarităţi, pentru că camelia înfloresce debea prin Ianuarie sau Februarie.

Ocuparea Dobrogei.

Domnitorul României Carol a plecat luni nóptea spre marţi la Braila sprea comanda trecerea trupelor române în provincia reîntórsă României de congresul din Berlin. După sĕvărşirea serviţiului dḑeesc trupele au defilat înaintea Domnitoriului. La una óră după améḑi Domnitoriul era pe batelul „Stefan cel mare“ asistând la trecerea oştirii. La dóuĕ óre, ḑice „U. p. A.“, armata şi autorităţile române erau pe pămêntul Dobrogei. Mulţimea adunată din tóte părţile a salutat cu entusiasm sosirea ocupaţiunei române.

Eată aici procamaţinnea adresată cătră locuitorii Dobrogei:

NOI CAROL I,

Prin graţia lui Dumneḑeu şi voinţa naţională Domn al Românilor.

La toţi de faţă şi viitor sănĕtate!

Locuitorilor Dobrogei.

Marele puteri europene, prin tratatul din Berlin, au unit ţara vóstră cu România.

Noi nu întrăm în otarele vóstre, trase de Europa, ca cuceritori; dar, o sciţi şi voi mult sânge romănesc s'a vĕrsat pentru desrobirea popórelor din drépta Dunărei.

Locuitorilor de ori-ce naţionalitate şi religiune, Dobrugea, vechiă posesiune a lui Mircea-cel-Bĕtrân şi a lui Stefan-cel-Mare, de astăḑi incolo face parte din România. Voi de acum atârnaţi de un stat, unde nu voinţa arbitrară, ci numai legea desbătută şi încuviinţată de naţiune otăresce şi ocârmuesce. Cele mai sânte şi mai scumpe bunuri ale omenirei, viéţa, onórea şi proprietatea, sûnt puse subt scutul unei Constituţiuni pe care ne o râvnesc multe naţiuni străine. Religiunea vóstră, familia vóstră, pragul casei vóstre de vor fi apĕrate de legile nóstre, şi niminea nu le va putea loví fără a 'şi primí legiuita pedépsă.

Locuitori musulmani! Dreptatea României nu cunósce deosebire de ném şi de religiune: Credinţa vóstră, familia vóstră vor fi apĕrate d'o potrivă ca şi ale creştinilor. Afacerile religiunei şi ale familiei vor fi pentru voi încredinţate apĕrării muftilor şi judecătorilor aleşi din némul şi legea vóstră.

Şi creştini, şi musulmani, primiţi dar cu încredere autorităţile române; ele vin cu anume însărcinare de a pune capĕt dureróselor încercări, prin care a-ţi trecut, de a vindeca ranele resbelului, de a apĕra persóna, averea şi interesele vóstre legiuite, în sfirşit de a vĕ desvolta buna stare moralĕ şi materialĕ.

Armata română, care intră în Dobrogea, n'are altă chiemare de cât de a manţinea ordinea, şi model de disciplină, de a ocrotí pacinica vóstră vieţuire.

Salutaţi dară cu iubire drapelul român care va fi pentru voi drapelul libertăţii, drapelul dreptăţii şi al păcii:

În curênd provincia vóstră, pe calea constituţionalĕ va primí o organisaţiune definitivă, care va ţiné séma de trebuinţele şi de moravurile vóstre, care va aşeḑa pe temelii statornice posiţiunea vóstră cetăţenéscă. Până atunci autorităţile române au ca întâia îndatorire, de a cerceta şi îndestula trebuinţele vóstre, de a îngrijí de bunul vostru traiu, de a vĕ face a iubí ţara la a câreia sórtă de acum este lipită şi sórta vóstră:

Ca întâia dovadă a părintescei nóstre îngrijiri pentru voi, a dorinţei nóstre, de a uşura greutăţile vóstre, noi desfiinţămu dijma de ori-ce natură pentru anul 1879. Dela 1 Ianuariu 1880, ea va fi înlocuită prin o dare bănéscă mai dréptă şi mai uşóră pentru agricultori.

Emleacul (imposit pe capitalul imobiliar din oraşe şi sate), impositul pe venitul imobiliar din oraşe, temetuatul (impositul de 3 la sută asupra lucrului agricultorilor şi meseşugarilor), impositul asupra chiriei cârciumelor, cafenelelor, băcănielor, hanurilor, tóte aceste se vor preface de la 1 Ianuariu 1879 într'o dare bănéscă mai uşóră şi mai dréptă; iar bedelul (imposit pentru scutirea din armată), darea entizalc (tacsa de 2 şi jumĕtate la sută pe vênḑarea vitelor) şi tacsa pe mori se desfinţéză cu totul.

Şi dar, chiemând bine-cuvêntarea celui a Tot-Puternic, în numele şi cu învoirea Europei, Noi luând astăḑi în stăpânire provincia Dobrogea, care devine şi este ţară română, şi, trămiţêndu-vĕ domnésca Nóstră salutare, vĕ urăm ca acéstă ḑi să devie, pentru acéstă nóuă parte a României, începutul unui viitor de pace şi de înflorire, începutul bunului traiu şi a înfrăţirii între fiii aceleiaşi ţĕri.

Datu-s'a în Bucuresci, la 14 Noemvre anul graţiei 1878 şi al 13-lea al Domniei Nóstre. CAROL.

Preşedintele consiliului ministrilor, ministrul agriculturei, comerciului şi lucrărilor publice şi ad-interim la culte, I. C. Brătian.

Ministru de esterne, M. Cogălniceanu Ministru de interne, C. A. Rosetti. Ministru de finanţie, I. Câmpieneanu. Ministru de justiţie, Eug. Stătescu.

Corespondenţe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Budapesta, 27 Noemvre n. Cu discursul lui Apponyi în şedinţa de eri se póte considera de sfĕrşită bătaia parlamentară din casa deputaţilor de aici. Nici partida liberală, nici oposiţiunea, nu mai este în stare să aducă pe tapet ceva nou. Casa era obosită încă de mai nainte. Când vorbiră deputaţii Cosma şi Pop, întrase deja în periodul, ce se arată de atâtea ori în parlamentul nostru, în periodul de a nu mai fi cu tótă atenţiunea cătră ceea ce ḑic oratorii. Deputaţii nostri făceau bine dacă se însinuau mai curênd. Momentul atins de dep. Cosma: de a se apropia elementele: magiar şi român reciproc unele de altele, merita a fi luat de casa deputaţilor mai serios. El a pĕtruns deja şi între magiari, precum a dovedit Fr. Pulsky în cuvêntarea sa din Szegedin; dar încă nu s'a desvoltat, ca să-i poţi ḑice că este o ideă bine determinată şi bine cuprinsă din partea magiară. Cosma şi cu el şi Pop au mai avut sórtea să vorbéscă tocma în timpul, când turburarea produsă de Dr. Herbst în delegaţiunea austriacă, încă nu se aşeḑase de feliu. Deputaţii atât erau de preocupaţi de lovitura lui Herbst, încât şi în bănci şi in coridóre nu conversau decât de dênsa.

Impresiunea votului delegaţilor din Cislaitania domină încă şi astăḑi spiritele. Sûnt forte mulţi, cari iau votul dela 23 l. c. de o lovitură de mórte a dualismului şi se tem, că acest vot este cheia, cu care se va deschide pórtă largă reacţiunei absolutistice,

Dela resultatul votărei de astăḑi, mi se pare, puţin va atĕrna. Guvernul, deşí cu o mică majoritate, va învinge. Pondul politic fiind transpus în delegaţiuni este probabil, că delegaţiunea austriacă va decide sórtea viitoriului. Delegaţii austriaci sûnt activi. Ei conferéză mereu şi se consolidéză din moment în moment. Mâne sau poimâne delegaţiunea austriacă va ḑice cuvêntul sĕu din urmă. Atunci vom vedé clar ce putem astepta dela viitoriu. —

Tocma acum am aflat resultatul votărei asupra adresei, cu 202 voturi contra 189. Aşa dar majoritatea a învins cu 22 voturi. Aflu, şi cu părere de rĕu, că deputaţii romàni au fost împărţiţi în dóuĕ tabere. 7 au votat cu guvernul, 3 contra şi doi au fost absenţi. În adevĕr o tristă înfăţişare din partea deputaţilor nostri, cari într'un timp aşa de serios nu se pot întruní la o activitate comună.

Ce deosebire între acum şi între 1861!

Ambasadorul României Bălăceanu a fost mai multe ḑile aici. Nu sciu dacă în momentul acesta se mai află aici sau s'a dus la Viena. Despre presenţa lui aici s'a luat notiţă în mai multe foi cu óre-care ostentaţiune. Mĕ îndoiesc înse în intimitatea şi căldura acestei ostentaţiuni. Am avut ocasiune să aud, ceea ce dealtmintrea a ḑis'o şi Andrássy în delegaţiunea ung., respunḑênd la interpelaţiunea lui Falk, că în cercurile politice nu este destulă încredere în guvernul României. Politicii nostri se tem, că convenţiunea despre care a interpelat Falk şi despre care se ḑice, că o pretind Ruşii de la Români cu stăruinţă — este deja încheiată între guvernul român şi cel rusesc şi că reclămările, ce le face guvernul român sûnt numai nisce manopere, pentru că la timpul seu se póte ḑice, că nu l'a sprigiṇit nimenea. Vom vedé! Atât este positiv, că politicii nostri n'au încredere nici în guvernul român, dar nici într'al nostru. Cu tóte aceste o hotărire nu iau, ci critică, critică mereu.

Despre suspenderea dietei pe un timp scurt se vorbesce, positiv nu sciu nimica. Asteptăm cu multă nerăbdare constituirea cabinetului celui nou unguresc. Combinaţiuni de persóne circuléză în capitală; astăḑî înse este forte consult, a nu se grăbí omul cu creḑĕmêntul întrênsele. ω.

Atentatul contra regelui Italiei.

Napoli, 8|20 Noemvrie, 1878.

Publicăm, după o corespondinţă privată a ḑiarului „Voce d'Italia“, următórele amănunte în privinţa atentatului contra vieţei regelui Italiei:

Pe când tótă populaţiunea în serbătóre umplea stradele şi balcónele caselor pentru a saluta de bună venire pe regele Italiei; pe când din peptul şi din inima fie căruia vĕḑênd sosirea graţiósei regine şi a tênĕrului principe de Napoli, eşia spontaneu o urare de felicitaţiune şi de gloriósă viaţă cătră acéstă ilustră familie, care a probat, atât de bine, că scie a se indentifica cu Italia, că scie a împărţí cu dênsa bucuriile şi durerile, ca şi aspiraţiunile şi speranţele — pe când Napoli întreg tresărea de bucurie pentru o visita atât de mult aşteptată a tinerilor suverani — un eveniment, pe atât de nou cât şi scelerat, aruncă amărăciunea în întréga populaţiune.

Mai întâiu, ca un simplu sgomot şi supus la cea mai mare îndoială, circulă scirea, că un smintit atentase viaţa regelui; apoi scirea merse crescênd, până să ajungă chiar la proporţiunile unei adevĕrate noutăţi înspăimêntătóre. — Pretutindeni întrebărî, discuţiuni si rĕspunsuri cu esclamări de cea mai mare mirare.

E adevĕrat? Nu e adevĕrat?

Se ḑice, că regele a fost lovit — se ḑice că un asasin, cu un pumnal, s'ar fi aruncat asuprăi în trăsura sa regale, că însă chiar acesta ar fi fost rănit, arestat etc. etc. nimeni nu scia care fapt era adevĕratul adevĕr; toţi se mirau şi strigau, că era peste putinţă.

Şi cu tóte aceste, din nefericire, lucrul era adevĕrat!

Pentru întâia óră mâna unui asasin s'a rădicat ca să lovéscă pe capul naţiunii şi a ameninţat pe tinĕrul principe, asupra căruia sûnt puse tóte speranţele patriei.

Iacă cum s'a petrecut faptul.

Suveranii ajungênd la staţiune fură primiţi în modul cel mai entusiast, ce se póte imagina şi după ce se schimbară urările obicinuite, trăsurile cari compunéu cortegiul regesc se puseră în mişcare.

Trăsura unde erau suveranii, împreună cu principele de Napoli şi cu preşedintele consiliului, ajungênd la San Giovani a Carbonara, şi pe când urma de a se apropia de regele mulţime de persóne, care dau cererile lor, pe neaşteptate, se aruncă asupra M. S. un om cu o înfăţişare sinistră, voind se lovéscă cu un pumnal ascuţit pe regele la piept. Pumnalul era înfăşurat într'un fel de bandă roşie, pe care se ḑice, că era scris „trăiéscă Republica universală;“ acum însă banda fiind ruptă, nu se mai póte deosebí nici o vorbă.

M. S. primí o simplă sgarietură în josul umerului stâng; dar după ce se rădică instinctiv şi cu cea mai mare linisce, apucând sabia cu téca sa, dete o lovitură puternică pe capul asasinului.

Acesta însă, care părea un tigru, nu se sperià de acésta, nici nu se retrase; dar reîncepu sceleratul lui atac, când onor. Cairoli, punêndu-se între M. S. şi asasin după óre-care silinţe, isbutí să 'l apuce de pĕr şi s'a 'l ţină cu putere, cu tóte svêrcolirile lui de a scăpa.

Pe când dura acéstă luptă corp la corp între preşedintele consiliului şi asasinul, acesta urmà, a da lovituri de pumnal asupra onor. Cairoli, care se apăra cum puté fără însă să dea drumul omorîtorului.

O lovitură puternică îndreptată spre pântecele onor. Cairoli; îl nemerí la cópsă, puţin mai sus de genunchi, şi 'i făcu o rană mai mult largă, dar numai adênc de un centimetru şi jumĕtate sau dóuă.

Îndată — tóte aceste petrecându-se în timpul unei clipiri de ochi şi atât de neaşteptat în cât nici chiar trăsurile cele mai apropiate de aceia a M. S. nu prinseră de scire — îndată ajunse la locul acţiunii comandantele cuirasierilor regali, domnul Giovanni, care aplicà o lovitură cu tăişul săbiei pe capul asasinului şi 'l arestă.

Cortegiul 'şi urmă calea şi nici unul din cei cari, în urmă, vĕḑură şi aclamară pe regele, nu putù de sigur să 'şí închipuiască drama petrecută.

M. S. pĕstrase înfăţişarea sa obicinuită şi atât regina, cât şi principele de Napoli, care asistaseră la acea luptă omorîtóre, cu tótă emoţiunea firéscă din causa unui eveniment atât de neaşteptat, conservară acea ţinută nobilă şi inimósă, care în tot déuna a caracterisat némul lor valoros.

Şi acum, chiar în timpul mişcărei adênci ce a causat acest delict infam, sûnt vesel de a vĕ puté încredinţa, că rana M. S. e aprópe de a nu se puté nici măcar numí rană; e o sgărietură care abia a atins pelea.

Cât despre onor. Cairoli, dênsul a fost constrîns de amici şi de medici să se pună în pat, de şi nu voia să facă acésta. I s'a legat rana şi i s'a aplicat ghiaţă. — De altfel acéstă rană nu presintă nici o gravitate. Numai, dênsa a vĕtămat acelaş picior pe care 'l atinsese deja plumbul burbonic.

Ilustrul profesore Palasciano a preşeḑut la tóte, asistat de cunoscutul doctor Comite. — Profesorele Palasciano a visitat şi pe M. S.

Abia se respândí sgomotul despre atentat, şi nenumĕratele persóne de distincţiune veniră să visiteze pe onor. preşedínte al consiliului.

Onor. Di S. Donato a fost şi dênsul să se încline M. S.

Pe la $4^3|_4$ M. S. eşí din apartamentele sale şi se duse se vadă pe onor. Cairoli, la care se aflau deja şi alte persóne şi unde remase mai mul de o jumĕtate de óră.

Tótă casa militară însoţia pe M. S. Gen. Medicii remaseră aprópe nelipsit din camera onor. Cairoli.

Asasinul mărturì îndată crima sa, dânsul a format un fel de programă internaţională şi anarhică.

El a ḑis că uresce pe toţi imperatorii şi pe toţi regii; că ar voí să desfiinţeze monarchia, ministeriile autorităţile şi . . . miseria (!)

El mai ḑise, că meditase delictul cu voinţă şi că vênduse un palton ca să 'şi cumpere cuţitul.

Faptul însă e, că medicii négă că cuţitul găsit ar puté fi acela, cu care s'a comis atentatul şi cu care a fost rănit onor. Cairoli.

Asasinul, care se numesce Giovani Passanante, a fost şi altă dată sub supraveghiarea justiţiei. La Salerno el stete tn carcere câte-va luni şi fu liberat după intrarea trupelor în Roma.

El a ḑis că a avut în totdéuna paroni (stăpâni), rĕi, că se muncia prea mult şi că voia să dea un esemplu. Declară încă că aspira la o ordine socială diferită de cea de astăḑi.

Înfăţişarea lui arată un cinism desgustător.

Acela care mai întâiu a pus mâna pe miserabilul, e un gardist municipal, Telemaco Giannettini.

Acest tinĕr curagios, primarul şi con.

siliul, întruniţi îndată la Municipiu, a decis să 'i acorde gradul de sergent.

„Pressa".

Varietăţi.

* Din isvor sigur aflăm, că Escel. Sa I. P. S. Archiepp şi Metropolit Miron Romanul sosesce mâne la Sibiiu.

* (Adunarea generală) a representanţiei comitatului Sibiiu se va ţiné, precum cetim în „Herm. Z." în 19 Decemvre n.

* (Bugetul oraşului Sibiiu) pro 1879 s'a statorit în şedinţa representanţiei comunale de alaltaeri cu 172,597 fl. 92 cr. venit ordinar şi fl. 3640 venit estraordinar; 156,141 fl. 5½ cr. spese ordinare şi 20,022 50 cr. ca spese estraordinare.

* (Reuniunea de lectură română din Lugoş) 'şi va ţinea adunarea sa generală la 29 Decemvre a. c. st. n. la 3 óre după améḑi.

La acésta am onóre a învita pe toţi P. T. domni membrii intranei şi estranei.

Lugoş 24 Noemvre 1878.

Ioan Vlad
preş.

* (Frica de devalvaţiă), ḑice „S. d. T. B." a întrat aşa de tare în poporaţiune, încât, cine are hărthii de preţ şi capitalii elocate la institute de bani renunţă la dobânḑi mari şi le prefac în realităţi.

* („Dreptul"), ḑiar de legislaţiune, doctrină, jurisprudenţă, economie politică, a reapărut la Bucuresci.

* (O pâră pentru 14 milióne). Împărătésa Franciei, Eugenia, văduva mortului împărat Napoleon, a pârât pe republica franceză pentru estradarea mai multor mobile fórte preţióse, apoi a museului chinez din Fontaineblau, a colecţiunei de arme din Louvre şi altele; în cas, că aceste nu-i s'ar puté estrada, cere preţul lor în sumă de 11,665,000 franci şi spesele procesului împreună cu percentele capitalului, în sumă de 2,500,000 franci, adecă cu totul laolaltă o sumă de preste 14 milióne. Păce încă nu s'a făcut în causa acésta.

PARTEA SCIENTIFICĂ şi LITERARĂ.

Comptabilitatea agricultorului.

(Urmare.)

Cine este datoriu a-mi restituí valórea nutreţului şi a bucatelor, date vitelor?, se întrébă agricultorul. Vacile cu lapte şi caii de muncă, este rĕspunsul. Prin urmare contul vacilor cu lapte şi contul cailor de muncă sûnt debitori. De unde am luat nutreţul şi bucatele? Din magazine. Prin urmare contul nutreţului şi contul bucatelor sûnt creditori. Deci notéză în Memorial:

31 Iulie. Doi debitori.
La contul nutreţului.
Contul vacilor cu lapte.

pentru raţiunea de nutreţ
din 1—30 August: 75 măji
iarbă à 30 cr. . . . . fl. 22.50
36 măji fên à 80 cr. . . „ 28.80
15 „ paie à 40 cr. . . „ 6.—
fl. 57.30

Contul cailor de muncă.

penru raţiunea de nutreţ
din 1—30 August: 12 măji
fên à 80 cr. . . ; . . . fl. 9.60
fl. 66.90

31 Iulie. Doi debitori.
La contul bucatelor.
Contul vacilor cu lapte.

pentru raţiunea de bucate
din 1—30 August: 9 măji cucuruz şi orz à fl. 4 . . . fl. 36.—

Contul cailor de muncă.

pentru raţiunea de bucate
din 1—30 August: 720 litre
à fl. 2 . . . . . fl. 14.40
fl. 50.40

Să presupunem, că alte afaceri în economia agricultorului în decursul lunei lui Iulie nu s'au petrecut. La sfârşitul lunei tóte posiţiunile de o natură se suméză şi se petrec în Cartea principală. Cartea principală este foliată, va se ḑică, are dóuĕ pagine, una cu Debet alta cu Credit, pentru fie-care cont.

Luând registrul casei a mână aflăm notate dóuĕ posiţiuni una Debet şi alta Credit. Deci notăm iu Cartea principală la folio „Contul cassei" în Debet: Dela contul vacilor cu lapte fl. 50.—, iar în Credit: Contul lucrătorilor fl. 34.—. Şi totdeodată notăm la Contul vacilor cu lapte" în Credit: Contul cassei fl. 50, iar la „Contul lucrătorilor" în Debet: contul cassei fl. 34.—. Aceste trei conturi se înfăţişéză în Cartea principală în următoriul chip:

fol. 1. — Contul cassei. — fol. 1.

Debet.			fl.	cr.	Credit.			fl.	cr.
1878 Iulie	31	Dela contul vacilor cu lapte .	50	—	1878 Iulie	31	Contul lucrătorilor	34	—

fol. 2. — Contul vacilor cu lapte. — fol. 2.

Debet.			fl.	cr.	Credit.			fl.	cr.
					1878 Iulie	31	Contul cassei	50	—

fol. 3. — Contul lucrătorilor. — fol. 3.

Debet.			fl.	cr.	Credit.			fl.	cr.
1878 Iulie	31	De la contnl cassei	34	—					

În acelaş chip urmăm şi cu Memorialul şi conturile respective în cartea principală vor presenta următórea înfăţişare:

fol. 4. — Contul nutreţului. — fol. 4.

Debet.			fl.	cr.	Credit.			fl.	cr.
					1878 Iulie	31	Doi debitori	66	90

BCU Cluj / Central University Library Cluj

fol. 2. — Contul vacilor cu lapte. — fol. 2.

Debet.			fl.	cr.	Credit.			fl.	cr.
1878 Iulie	31	La contul nutreţului . . .	57	30	1878 Iulie	31	Contul cassei	50	—
„	„	La contul bucatelor . . .	36	—					

fol. 5. — Contul cailor de muncă. — fol. 5.

Debet.			fl.	cr.	Credit.			fl.	cr.
1878 Iulie	31	La contul nutreţului . . .	9	60					
„	„	La contul bucatelor . . .	14	40					

fol. 6. — Contul bucatelor. — fol. 6.

Debet.			fl.	cr.	Credit.			fl.	cr.
					1878 Iulie	31	Doi debitori	50	40

Proba, că aceste notaţiuni s'a făcut în ordine, este prin urmarea tuturor posiţiunilor din Debet de o parte şi din Credit de altă parte. Dacă sumele sûnt egale, notarea posiţiunilor s'au făcut în ordine, dacă o sumă este mai mare decât ceialaltă s'a făcut óre-unde o greşală. În esemplu nostru proba ar fi:

Debet.		Credit.	
Contul cassei	fl. 50.—	Contul cassei	fl. 34.—
„ vacilor cu lapte . .	„ 93.30	„ vacilor cu lapte . .	„ 50.—
„ lucrătorilor	„ 34.—	„ lucrătorilor	„ —.—
„ cailor de muncă . .	„ 24.—	„ cailor de muncă . .	„ —.—
„ bucatelor	„ —.—	„ bucatelor	„ 50.40
	201.30	„ nutreţului	„ 66.90
			201.30

Prin urmare bilanţul nostru de probă ne arată, că tóte posiţiunile s'au petrecut în ordine în Cartea principală.

(Va urma).

Bibliografie.

Biserica ortodocsă română. Jurnal periodic eclesiastic. Anul IV. Nr. XII.

Tabela materiei: I. Patristica: Despre sântul Ilarie de Pictavia 705, — II. Cuvênt la Dumineca a III-a a sânt. şi marelui Post. 721.— III. Cuvênt la Dumineca a V-a a marelui Post. 728. — IV. Despre cele şépte pĕcate de mórte 741. — V. Monăstirea Apele 748. — VI. Tabla de Materie 764. — VII. Statistica Eclesiastică a Eparchiei Husi. 5.

Covorbiri literare. Anul XII — Nr. 8. 1 Noemvre 1878.

Sumariu: *Lăpuşnean-Vodă*, tragedie în cinci acte de S. Bodnărescu — *Fragmente din autorii vechi şi moderni*, critică de M. Pompiliu. — *Pétra lui Tóder*, poesie de N. Gane. — *Bocituri*, traduse din cântecile populare grecesci de I. Caragiani. — *Drepturile Ovreilor*, cântecel comic de G. Bengescu. — *Quomodo vita beata efficitur! Ad amphoram*, poesii (după Horaţiu) de . . . — *Respuns la . . .? . . .; La pescuit; Sonet*, poesii de Th. Şerbănescu — Bibliografie. — Corespondenţă.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.")

Budapesta, 29 Noemvre n. Comisiunea bugetară a delegaţiunei austriace a primit la dorinţa lui Andrássy a se pune la ordinea ḑilei: Întrarea în desbatere generală asupra proiectului despre creditul de ocupaţiune pro 1879 în legătură cu bugetul ministeriului de esterne. Mâne se începe desbaterea generală.

Bursa de Viena

din 27 Novembre n. 1878.

Metalicele 5%	61 —
Împrumutul naţ. 5% (argint)	62 20
Împrumutul de stat din 1860	116 45
Acţiuni de bancă	787 —
Acţiuni de credit	227 50
London	112 75
Argint	100 —
Galbin	5 57
Napoleon d'aur (poli)	9 32
Valuta nóuă imperială germână	57 60

Nr. 2735|1878. 2—3

CONCURS.

Devenind vacant postul de notariu comunal pentru comuna Apoldul inferior ca comună mare se escrie concurs până în 21 Decemvre 1878. —

Cu acest post sûnt împreunate un sălariu anual de 400 fl. v. a. 2 org. met. de lemne şi tacsele, care sau statorit deja prin corpul representat pentru contracte şi alte scrisori private. —

Doritorii de a concura la acest post au a documenta pre lângă cualificaţiunea prescrisă în §. 75 art. de lege XVIII din anul 1871 că sciu tóte trei limbi a patriei, — însă cu afacerile dinăuntru e deobligat notariul în limba română a se serví. —

Petiţiunile timbrate şi prevĕḑute cu documentele referitóre la recerutele amintite a se îndrepta până la ḑiua prefiptă la subscrisa pretură.

Mercurea în 22 Noemvre 1878.

De la pretura cercului.

Dr Nicolau Olariu,

advocat,

şa deschis cancelăria s'a în **Sibiiu, strada Poplăcii mari Nr. 25**, *etagiul prim.* [23] 1—3

Pentru Crăciun!

În tipografia archidiecesană se află de vêndare: At. Marian Marienescu, *Balade* preţul 1 fl. 5 cr. De acelaş autor, *Colinde* preţul 1 fl. 15 cr. De acelaş autor, *Stéua Maghilor* sau cântece la nascerea Domnului Iisus Christos. Preţul 25 cr. [22] 3—3

Redactor respunḑĕtor: **Nicolau Cristea.** Editura şi tiparul tipografiei archidiecesane.